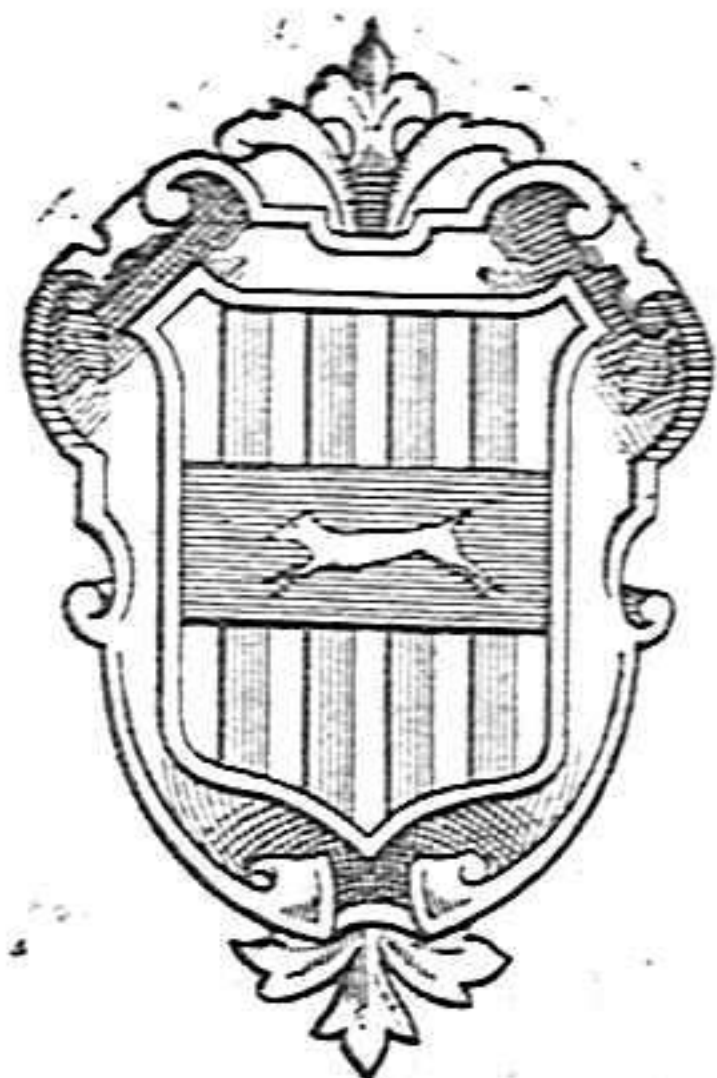


La Veu d'Inca



REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.--INCA.

Año I

SETMANARI POPULAR
INCA 24 ABRIL 1915

Núm. 17

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

EL ORO EGOISTA Y EL ORO CORRUPTOR

Son incontables los dones que Dios ha derramado sobre nuestra existencia: naturales unos, sobrenaturales otros. Los primeros cabe subdividirlos en espirituales y materiales; y entre éstos últimos se cuenta el don de las riquezas.

Distintos por su naturaleza, tienen todos esos dones un mismo fin: el de auxiliarnos en la consecución de nuestro destino, que no es otro que el glorificar a Dios, salvando nuestra alma, por la observancia de la ley divina.

Dejar de aplicar a este fin los meritados dones, manteniéndolos inactivos y ociosos, es hacer en este punto infructuosa la obra de Dios; aplicarlos a cosa contraria a dicho fin, es destruir en cuanto cabe esa misma obra de Dios.

Y por lo que respeta a las riquezas ¿quién será capaz de ponderar su inmenso poder, y por tanto el de su signo representativo, la moneda? Aun entre las gentes de sincera y arraigada fe cristiana, íntimamente persuadidas de la inferioridad de ese don, respecto de los que constituyen la riqueza del espíritu, no deja de ejercer un misterioso y mágico influjo, que a veces se erige en único móvil de su conducta, no faltando casos en que las hace claudicar miserablemente.

No es nuevo en sociedad, sino por desgracia harto frecuente, ver personas y familias teóricamente cristianas que en la práctica sólo se preocupan de su jornal, de su industria, de su comercio, de su bufete y de todo lo que tienda al aumento de su fortuna, relegando a segundo término los intereses del alma. Ni es nuevo tampoco ver como algunos católicos hacen traición a su doctrina y a su bandera adulando a los malos, zahiriendo a los buenos, fomentando la prensa detestable, ingresando en sociedades ilícitas, afiliándose a partidos irreligiosos, todo por el afán de conseguir una colocación lucrativa o de no perder la que ya se disfruta.

Y si esto pasa entre los cristianos, ¿qué no habrá de suceder en las sociedades dominadas por el espíritu del paganismo, aunque oficialmente no se las llame paganas? En éstas sí que puede decirse con toda propiedad que el oro ejerce un imperio absoluto, como Rey porque se le presta acatamiento antes que a los Monarcas de la Tierra, y como Idolo porque se le rinde culto con preferencia al Dios de los cielos.

Siendo tanto y de tal naturaleza el poder de las riquezas materiales, no puede dejar de ser grande la responsabilidad que se contrae esterilizándolas en esa prisión de hierro llamada arca de caudales, con la sola mira de multiplicarlas indefinidamente y por el único placer de llegar

a ser un gran capitalista. Hay que pensar que ellas reclaman a voz en grito su libertad para ir a cumplir su destino, que es el de satisfacer necesidades del hombre. Enhorabuena que con preferencia se satisfagan las propias, cubriendo desde luego las presentes y previendo las del porvenir; enhorabuena que se procure una razonable mejora de posición económica y social; pero cubiertas esas atenciones, y aun antes de cubrir las que no sean de carácter apremiante, la caridad manda no ser insensible a la súplica del indigente que no puede saciar su apetito o vestir sus carnes, al gemido del enfermo falto de recursos para recobrar su salud a la aflicción del que, sintiéndose llamado al servicio de Dios, carece de medios para seguir su vocación eclesiástica o religiosa, a los apremios de la Iglesia para tributar a su Divino Fundador el culto que le es debido, a tantas y tantas necesidades imperiosas que reclaman el auxilio de las riquezas, y por falta de ellas quedan sin la conveniente y debida satisfacción.

¿A qué título podrá pedir compasión y misericordia el rico avariento, para que Dios le perdone sus culpas, si él no la ha sentido ante el cuadro desgarrador de la miseria suma, de la enfermedad dolorosa, de la tribulación desconsolada; y al remedio de todos esos infortunios ha preferido la propia egoista satisfacción de ver acrecentados sus capitales?

Y si es inútil mantener inactivas las riquezas, sólo porque no coadyuvan a la realización del bien ¿que será ponerlas en acción para conseguir la perpetración del mal?

¿Cual será la responsabilidad del acaudalado propietario o del capitalista opulento, a quien Dios ha concedido el medio, que a muchos otros ha negado, de conquistar rico tesoro de virtudes y méritos, con sólo hacer un buen uso de sus cuantiosas riquezas, si las emplean únicamente para fomento de sus vicios y cebo de sus pasiones?

¿Qué castigo no merecerá el que pudiendo, sin mengua sensible de su fortuna, tender una mano protectora al desvalido que trata de solicitar la efectividad de sus legítimos derechos, o de precaverse contra un atropello o injusticia de que se le quiere hacer víctima, en vez de prestarle ese socorro, facilita sus recursos al malvado opresor para que pueda vejar al justo y al inocente, o deposita su moneda en mano del magistrado o del funcionario prevaricador para arrancarle una resolución a todas luces improcedente e inicua?

¿Con que pena podrá expiar su culpa ese rico que al ver como titubea el honor de una doncella, por el trance apurado en que la han colocado las estrecheces de su miseria, no le felicita los medios de salvar su crítica situación, sino que precisamente se vale de ella para vencer las últimas resistencias que se oponen a la saciedad de

sus inmundos apetitos?

¿Y que sanción habrá de aplicarse a quien por codicia, por envidia o por sed de venganza, compra con dinero la mano alevosa que ha de causar grave mal o ha de privar de la vida al enemigo odiado?

Horroriza pensar en los tormentos que se padecen en el infierno y en el purgatorio; pero cuando se considera la ingratitud, la infamia y la vileza de quienes ponen al servicio de Satanás, para que mejor consiga la perdición de las almas, los dones que Dios les concediera para mejor salvarlas, no parecen ya excesivos tales tormentos, sino muy justos y muy proporcionados a la malicia del pecado que castigan, y a la gravedad irreparable del mal que éste ha ocasionado.

¡Dios se apiade de ese miserable guardador del oro, que ha sustituido en su corazón el amor de Dios y del prójimo por el amor a las riquezas!

¡Perdone Dios a ese ingrato que le ofende valiéndose de ese mismo oro que El puso en sus manos para que le glorificase!

M. SAMPOL.

Espera, ànima meva!

(De Joan Sebastià Bach)

¿Per què el coratge perds a l'hora de tristesa
com el roser de l'hort que ha malmenat el vent?
Remembra, cor fidel, el Deu de ta infantesa,
aixeca fins a Ell ton sospirar fervent.

Si no mereixes gracia de Deu i sa clemença
debades cercaràs lluny d'Ell repòs durable.
—Vos sòu el Criador, el Deu potent i afable,
jo'm don a Vos, mon Deu, que ès vostra amor
[immensa.

Guiau-me per la mà com un infant, o Pare!
a vostre far suprem de llum llampant i clara...
O cor lassat, ten fe! Defuig la greu tristesa
i canta el Deu d'amor, el Deu de ta infantesa!

María ANTONIA SALVÀ.

Contra les mosques

L'Academia d'Higiene de Catalunya ha publicat un cartell, per a fixar-lo a les parets, recomanant, com a mida sanitària, l'extermini de les mosques. Gràficament, per mitjà de dibuixos, es recorda que les mosques es po-

sen demunt dels malalts i de les porqueries de tota mena, embrutant-se les potes i posant-se demunt els comestibles que nosaltres ingerim.

Diu—ho diu en castellà—que recomana amb molta insistència la necessitat imperiosa de destruir les mosques, ja que està plenament demostrat que traspassen i propaguen arreu malalties tan greus com el còlera, el tifus, la diarrea infantil, la tisis, la disenteria, la verola, etc.

El procurar per tots el miljans que les mosques no entrin a les habitacions i destruir totes les que hi hagin entrat, és la part menys important d'aquesta lluita, amb tot i ésser-ho molt; la més trascendental i de millors resultats, és que s'eviti la reproducció, i això es fa netejant curosament tots els recons de les cases perquè és on niuen.

Llençar les escombraries al carrer és afavorir la cria de mosques que després invadeixen l'interior de les cases.

On hi ha netedat, no hi ha mosques; on no hi ha mosques no hi ha manca de salut; les mosques, volant, segueixen distàncies superiors a un kilòmetre.

A la cuina, al rebost, a les botigues, als mercats, arreu, s'han de tancar els menjars i les begudes, ja que al posar-se demunt d'ells les mosques hi deixen els microbis que han aplegat amb llurs potes peludes en llagues, demés malalties i llocs infectes.

Cal netejar al menys un cop cada setmana les quadres i corrals, treient-ne els fems i regant el sol i les parets amb aigua de calç. Posin-se els fems en llocs tancats, que no hi puguin entrar les mosques, i si és possible, lluny de poblat, espargint-los amb aigua de calç o sulfat de coure (pedra blava), etc.

Cal destruir les mosques per tots els mitjans possibles.

Atenent el preo de l'Academia el cartell s'ha imprès a despeses de l'Ajuntament.

«De la Veu de Catalunya»

POR POLONIA

Qui donne au pauvre prêle à Dieu.

VICTOR HUGO.

Caridad, hija predilecta del cielo, ¡qué pronto has movido los corazones, inflamándolos en la ardiente imploración que ha pocos días lancé desde esta misma tribuna! ¡Qué pronto encontró mi áspera voz un eco dulcísimo! Ya se tiende, conmovida, la mano de ilustre dama, la Sra. Duquesa viuda de Sotomayor, en unión de la Sra. Duquesa de Bailén y las señoras Marquesas de Comillas y de Almaguer, que se han propuesto ayudarla en esta noble empresa. Ya forman legión. Ya nuestro Rey viene delante, mostrándonos el ejemplo de la verdadera neutralidad: «Yo daré por los polacos—dice el Monarca—tanto como di para los belgas; así nos ha enseñado el Padre Santo». ¡Arriba, pues, corazones generosos; traed vuestros auxilios y mercedes á las señas citadas al pie de estas líneas.

Nuestra crisis obrera; la situación angustiosa en que vivimos, cercados de tan hondas tribulaciones; nuestra estéril guerra africana; todo haría presumir un fracaso, si este pueblo español, inagotable en heroísmo y energías, no tuviese, aun en los trances más penosos, una suprema virtud: su siempre encendida caridad.

¡Caridad! Todos nos unimos bajo los pliegues de tu bendita bandera, que á todos nos cobija y enardece; á tu sombra se sientan y conulgan los hombres de todas las ideas, unidos en fraternal abrazo.

Sí: no podemos cerrar nuestros oídos; no podemos olvidar el vibrante llamamiento que dirige al mundo el Príncipe Sapieha, el ilustre Obispo de Cracovia. ¡Creed en sus palabras! Dice que aquellos hermosos campos de Polonia son, hace ya varios meses, teatro de una guerra crudísima, que amenaza con toda suerte de infortunios á esta generación y á la futura; que los polacos se ven forzadas á luchar en sus propios hogares contra sus propios hermanos. ¡Trágica suerte! ¡Horrible fratricidio! Los campos están yermos; los que antes eran pueblos y ciudades son hoy montones de ruinas, testigos elocuentes de este nuevo reinado del terror. El continuo guerrear de ejércitos de millones de hombres trilló y devastó lo que varios siglos de trabajo y cultura habían creado lenta y esforzadamente. Vagan por aquellos desiertos tribus de miserables, despojados de cuanto poseían, sin hogar y sin patria, temblando de hambre y de frío. Un territorio cuatro veces mayor que la rica y también desventurada Bélgica ha quedado completamente destruido, aniquilado... ¡Cuánto dolor!

En medio de los horrores de la guerra, la comunidad y hermandad de todos los hombres debe surgir de nuevo y quedar intacta por encima de las crueldades de la lucha. Mas suele acontecer con los dolores lo que con el sonido: vibran con más intensidad y más nos conmueven cuanto están más próximos; en cambio, se aminoran y parece que se acallan cuanto más se alejan... ¡Cuán lejos de nosotros está Polonia!

Quisiera tener fuego en la pluma para abrasar dulcemente con él todos los pechos españoles é infundirles un santo amor á esa nación infortunada.

*Si no daís por el puro sentimiento
Que va del bien en pos,
Dad por lucro: ¡Por uno tendréis ciento!
Lo que daís al desnudo y al hambriento,
Eso prestáis á Dios.*

Así decía el gran poeta Balart, parafraseando el pensamiento Víctor Hugo, y así repito yo al recordar los desastres de Polonia.

EL CONDE DE LAS ALMENAS.

La Duquesa de Sotomayor recibirá los donativos, de diez á una de la tarde, en su casa, calle Miguel Angel, 17, Madrid.

SOLFEO DE LOS SOLFEOS

Primer i segon tom: vanals a nostra llibreria.

Plats variats

Quin capital poseix s'homo més ric del món.

Fá alguns anys, amb motiu d'un plet que sostengué a Amèrica el multi-millonari John Rockefeller, el Col·legi d'Advocats de Nova York tengué ocasió de coneixer es total de sa inmensa fortuna d'aquest subgete que arriba nada menos, que a 900.000.000 de dollars.

Sa renda que li produeix aquesta fortuna puja a 600.000.000 de dollars cada any i de tots aquests dobbés n'hi ha 40.000.000 de dollars produïts unicament per un tot-sol dels seus negocis.

El jornal semanal—digam-ho així—de Mr. Rockefeller és de 1.153.845 dollars; és a dir: 115 dollars per minut.

Aquesta inmensa fortuna l'ha feta aquest millonari en uns 50 anys. Doncs en 1855 sols poseia un capital de 5.000.000 de dollars; en 1890 arribava aquesta a sa cifra de 110.000.000 i actualment està voluada en 900.000.000 milions.

Aquest homo tan sortat amb bens de fortuna, no a sigut cap avaro; sino que ha donat proves de la seva esplèndida llarguesa en obres de caritat. Actualment ja du invertits amb tal sentit més de 200.000.000 de dollars, i ha promés dedicar a fins benèfics, quant arribi a sa mort, una part molt considerable dels seus caudals.

Així heurien de ser tots els rics i el problema social quedaria fàcilment resolt.

Utilitat de sa radiotelegrafia

Navaga de Nova York a Nova Orleans el buc de pasatgers «Monucs» que perteneixia a sa Companyia Soutkern Pacific, quant repentinament sa presentà a bordo un gran incendi. En els primers moments, per evitar s'alarma i veure si era posible apagar es foc, s'oculà an els pasetgers sa gran desgracia; pero vengué un moment en que ses llamara-des que amanasaven destruir es buc, feren extendre entre tots sa costernació més general. Uns intentaven tirar-se en els bots i escapar-se; altres arribaren a amenaçar de mort al capità.

Llavors fonc quant aquest tengué una idea salvadora i fonc se de servir-se de sa radiotelegrafia. Envià els radiotelegrames per totes direccions, conseguí veure arribà molt pronte al «Coneus» que navagava en direcció oposada i amb els auxilis d'aquest barco se pogué salvar es peral i sa tripulació.

De no contar amb aquest marvellós invent s'heuria enfonçat irremisiblement.

S'Esperanto, idioma oficial a Rusia

An els molts de progressos conseguits per aquets idioma, a moltes de nacions, fa poc temps acaba de unir el que ha conseguít a dins Rusia. Aquesta nació, tenguent en conte ses ventatges que el coneixement d'aquesta llengua reporta a s'humanitat, per quant és una llengua universal, ha estat sa primera en aprovar en son Parlament (*Dunca*) un projecte de llei, declarant obligatori s'estudi de s'esperanto en totes ses escoles de primera i segona ensenyança.

ECOS DE CA-NOSTRA

EN ROMANONES A INCA

Dimars a les cinc i mitja del capvespre, la banda Municipal recorregué la població anunciant la venguda del Comte de Romanones. Devers les set el Cronista es dirigí a la plaça de Orient a on s'havia aixecat un artístic arc que tenia una inscripció que donava la benvenguda al Comte i estava il·luminat per l'orsa de llum elèctrica.

Allà e-hi verem, que esperaven el Ex-president de Ministres, tal vegada el primer que ha visitat Inca, el Sr. Bal·le, seguit dels regidors senyors Alzina, Llabrés, Truyol, Pujol, Reus, Beltrán i Ferrer; D. Jaume Armengol i tota la plana major del partit lliberal, el Sr. Ecònom i molta gent del poble.

No tardà molt arribà el Comte amb bastants d'acompanyants que anaven en alguns automòbils. Mentres se canviaven les escames la música Municipal tocava, i un senyor de dins s'automòbil del Comte li donà un visca que fou contestat per la gent que'ls envoltava.

Seguidament, se dirigiren a la Casa de la Vila, a on e-hi hagué recepció, assistint a ella, molts de senyors dels mencionats i comissions d'algunes societats.

El Comte sortí a la finestra a saludà la gent allà estacionada, i en aquell moment el Tinent Bal·le donà un visca que fou contestat. La recepció va ésser curta; i tot-d'una la comitiva s'en anà a s'Hotel Domingo a sopà.

Persones que assistiren en aquell acte mos han dit que'ls assistents eren una vuitentena, altres diven que eren 100, i el diari *La Ultima Hora* los fa arribà fins a 200.

Abans de comensar, D. Jaume Armengol, feu un discurs oferint al sopà al Comte i, seguidament, parlaren D. Alexandre Rosselló i el mateix festejat. Abans de les darreríes el Comte de Romanones i sos acompanyants s'aixecaren de la taula per continuar son viatge cap a Palma.

Després, així-meteix els qui quedaren en taula, feren forsa de brindis i discursos sobre política. E-hi hagué oradors molt templats i altres que atacaren despiadadament a sos adversaris polítics. Feren us de la paraula D. Antoni Rosselló, Notari; D. Francesc Llabrés, Metge; D. Rogelio Figueiras, Metge; D. Sebastià Amengual, Metge; D. Antoni Pastor, de sa màquina des serrar; D. Marcel·lí Subirana, D. Arnau Mir, procurador; D. Bartomeu Vallés, Menescal; D. Domingo Alzina, regidor; D. Nofre Martorell, Director de la Música Municipal i D. Llorens Beltrán, barber.

La Ciutat d'Inca en la venguda d'En Romanones, s'és portada molt correcta; no's sab que s'hagi donada cap passa per deslluir el seu honorament. La seva rebuda se pot calificar de atenta.

SOBRE LA VAGA DELS FUSTERS

Volguent donar compte de la vaga dels fusters, que de cada dia se posa més malament, hem volgut enterar-nos d'una persona

imparcial. Per això hem acudit al Sr. Bal·le, que sempre trobam amable i deferent en nosaltres, del qual n'estam agraïts.

Mos ha manifestat que per solucionar la vaga ha tengudes varies reunions amb sos patrons i obrers, per separat, per creure que així seria el medi d'entendre-se millor. Que uns i altres li havien presentades, per escrit, unes condicions que mos ha donades i no publicam per la seva llargaria, extractar-ne solament lo principal.

Els patrons proposen que'l règim del salari sia per hores i no per jornals.

Que'ls oficials se clasifiquin de 1.^a, 2.^a i 3.^a classe. Que'ls de primera guanyin 28 cèntims per hora, els de segona 25 cèntims i els de tercera 20 cèntims. Rebaxen el número d'eines a cada classe que'n primera intenció los exigien.

Els obrers, per la seva part, demanen la completa absolució de tots els individus denunciats per qüestions socials durant la present vaga.

Fer solament 9 hores de feina diàries i no posar-hi cap eina; i que els mestres no puguin engegar cap obrer sens abans donar el motiu a la societat obrera.

Sobre aquestes basses, mos ha dit el Sr. Bal·le, que ha procurat fer entendre a uns i altres la conveniència de cedir un poc cada una de ses parts litigants, i que en certs punts ja arribaren a una avenencia, però que a lo millor, per un detall, pel simple concepte de pareixer vençuda la classe obrera tot se desbaratava.

Finalment, mos ha dit, que'l gremi patronal li havia manifestat que per part seva la qüestió estava acabada, que'ls obrers porien treballar a son taller, que se desentenien d'ells i se retiraven a ca-seva, confiant amb el zel de l'autoritat que posaria a retxa les repelies dels obrers.

NOTA POLÍTICA.—La Comissió de Joventut Maurista d'aquesta ciutat, qui s'embarcà per anar a sentir la conferencia del Ex.m. Sr. Maura, arribà a Madrid dia 19, amb tren especial organitzat pe'ls Mauristes de Barcelona. Els correligionaris de la Cort les reberen amb gran entusiasme.

Dijous, 22 del corrent, el President de la Joventut Maurista d'Inca rebé el següent telegrama de dita Comissió: «Conferencia insigne. Maura colossal. Teatro imponente. Tenemos jefe. Entusiasmo indescriptible».

LA CAPELLA DEL SANT CRISTO.—La obra de picapadrers i decoradors de la capella del San Cristo que s'ha engrandida ja està llesta. Decantades les bastiments y fets ja els enritjolats s'ha ubert pas perque la gent la puga veure a pler, quedant tots els qui l'han vista enamorats de lo elegante i proporcionada que resulta.

Se treballa ferm a varies coses que encara falten perque en tots els seus detalls estiga acabada el dia de l'Ascensió del Senyor, que és el senyalat per la seva bendició.

Aquestes coses són dos quadres de grosses dimensions per posar al fons de les ales o cossos de edifici nous; 4 artístiques llànties elèctriques que's posaran an els anguls de la

cúpula; unes senyorívols bancades amb respall i reclinatori que seguiràn per les parets de la capella; un artístic embrandolat combragador i un que aitra detall més que està per ultimar.

Aquestes obres seràn una gran millora d'embelliment i comoditat per nostra Iglesia parroquial.

FESTA DE LA VISITA DOMICILIARI.—Amb gran solemnidad es celebrà diumenge passat, a nostra Parroquia, la festa de la Visita Domiciliaria dedicada a la Sagrada Familia. An el presbiteri se col·locaren les capelletes de 22 chors que compte a Inca la simpàtica associació, il·luminades per moltitud de llums.

A tots els actes la Iglesia estigué plena de feels, notant-se la presencia de persones que no solen frequentar sovint l'iglesia, que sens dubta volgueren tributar homenatge an els Personatges divins, puis l'idea de les capelletes los deu ésser simpàtica de veure tots els mesos tant il·lustres Hostes per ca-seva.

A més dels actes del culto, tot el capvespre les capelletes foren vissitadíssimes a la Iglesia. Els associats tenien l'encàrrec de pregar per la terminació de la guerra europea.

A l'ofici i a la funció del vespre, el P. August Hülfeld, de la companyia de Jesús, predicà sobre les virtuts i exemples de la Sagrada Familia, posant-los per model de les families cristianes.

Al final de la festa se cantà un Te-Deum en acció de gracies pels favors rebuts durant l'any.

RED ELECTRICA.—Un estol de obrers està treballant pels carrers posant les palomines d'una nova red conductora de la forsa elèctrica, de més potencia que la que té la axistentia. «La Propagadora Balear de Alumbrado» s'ha vista obligada a fer aquesta millora per porer donar corrent de electricidad tot el dia per motors de usos industrials.

—Hem rebuda aquesta gazeta per la seva publicació.

La associació mutua nacional d'estalvis per a pensions vitalícies «Los Previsores del Porvenir» tenia, al acabar el mes de Febrer, 28.375.000 pessetes en títols de la Deuta pública, segons llegim en son Bolletí oficial, i que a principis d'aquest mes dita cantitat s'és elevada a 29.275.000 pessetes.

Resulta, doncs, que en coranta dies el capital inalienable de dita associació ha aumentat en noucentes mil pessetes. Dato tan important ¿no basta per convencer als més incriduls?

Els Previsors estàn d'enhonorabona.

INTENT FRUSTAT.—Un dia dematí d'aquesta setmana se trobaren les portes del maguetzem de taulons de Mestre Jaume, Col·li untades de patroi i amb una cremadura que fa sospitar s'intentava pegar foc.

El fet fou denunciat. No's té sospita en negú en particular, però sí que era un intent de venjança per la vaga.

MORTS REPENTINES.—Ha caurat a Inca fonda impressió el següent fet:

D. Guillerme coll i Figuerola, escrivent del Registre de la Propiedad, feia uns quants dies que havia tengut un regonexament, pero que's sentia millor, dijous després d'haver dinat, amb sa familia, li pegà un nou atac morint repentinament.

Amb això, D.^a Margalida Gomila i Castell, que havia anat a visitar el malalt, quedà tant impresionada que's sentí desfallar; la posen dins un balanci per traslladar-la a casseva, que no estava molt lluny, i morí a l'actament.

Deu tenga a la santa gloria les seves ànimes.

CONFERENCIA.—D. Jeroni Massanet, President del «Fomento del Civismo» de Ciutat de Mallorca, mos ha convidat a la conferencia que donarà, en aquella societat, nostra paisana D.^a Severa Madariaga de Ferrer tractant el tema: *Ligeras consideraciones acerca de algunos sentimientos estéticos y morales en la muger.*

Agraïm l'honrosa atenció.

—Els veïnats del boci del carré del General Luque, comprès entre'l pont des Carril i el Corté, son anats a ca'l Sr. Bal·le a denunciar i protestar que s'hagin aveïnades en aquell carrer cases dolentes.

I... basta per avui.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	87'00	el quintá.
Blat	a	23'50	la cortera.
Xexa	a	22'00	id.
Sivada	a	11'15	id.
d. forastera	a	10'50	id.
Ordi	a	10'50	id.
id. foraster	a	10'00	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	19'50	id.
id. per bestia	a	19'00	id.
Blat de les Indies	a	17'50	id.
Fasols	a	36'00	id.
Monjetes de confit	a	48'00	id.
id. Blanques	a	45'00	id.
Siurons	a	30'00	id.
Garroves	a	05'25	
Safra	a	03'50	s'uns.

SE VENEN

vidres esmerilats d'un bon tamany.
An aquesta Imprenta, en daràn raó.

MOVIMENT DE POBLACIO

NAIXAMENTS

Dia 18.—Ramon Planes Martorell fill de Juan i de Antonia.

Dia 20.—Bortomeu Llompart Ramis fill de Bartomeu i de Antonia.

—Catalina Sastre Ferragut filla de Antoni i de Antonia.

DEFUNCIONS

Dia 16.—Andreu Oliver Obrador, de 95 anys, Vdo. mort a consecuencia de Eudocarditis.

Dia 22.—Guillerme Coll Figuerola, de 52 anys casat, mort a consecuencia de atac de Asistolia.

—D.^a Margalida Gomila Castell, de 70 anys, Vda. morta a consecuencia de atac de Asistolia.



LLIBRERIA Carré de la Murta número 5.—Inca.

Dezerres Obres Rebudes

Obres completes de Mossen Jacinto Verdaguier, edició popular, Volum XV. SAN FRANCESC, poema,—50 céntims.

Novenari del B. Ramón Lull, Martir compost per Mossen Mateu Gelabert i donat a l'estampa pels Col·legials de la Sapiencia—50 céntims.

Normes ortogràfiques per escriure en Català—30 céntims.

Aplec de Rondalles Mallorquines, d'en Jordi des Recó (Antoni M.^a Alcover Pvre.) tom I segona edició i tom VI.—2 pessetes l'exemplar.

La Primera comunió als set anys.—*El primer Llibre del Noy cristià.* Formació religiosa de la infancia per Mossen Endalt Serra Pvre. Segona edició 1'30 ptas.

Promoción a la Sede episcopal de Lérida del Ilustrísimo y Reverendísimo Sr. Dr. D. José Miralles y Sbert.

Imprenta de Miguel Durán Seurina

Llibres pel Mes de Maria

Mes de Maig consagrat a Maria Santíssima imitat del que en castellà compongúe D. Joseph M.^a Quadrado per M. Costa Pvre.

Mes de Maig o devoció a Maria Santíssima amb que se li consagra el dit mes amb s'exercissi de sa oració mental i vocal dispost per D. Gabriel Marián Ribas, prevere.

José M. Quadrado—Mes de Mayo consagrado a Maria—Décimo tercera edición.

Fulletes propies per a repartir cada dia del mes de maig a les funcions dedicades a Maria Puríssima.

Les Glorias de Maria, obra de San Alfons Maria de Ligori.—En tenim de varies edicions i preus.

Ofici de Nostra Senyora. En tenim distintes edicions: unes en llatí, i altres en castellà, i altres en llatí i castellà.

LA POLITICA ALEMANA

PEL PRINCEP BÜLOW

4 pessetes

Administració de la VEU.

fábrica de Gaseosas

Se vende ó se alquila una, bien montada i acreditada, con casa propia.

Informes en la imprenta de este periódico.

ESTAMPES
- DEL -

COR DE JESÚS

DE 75 AMB 55 CENTIMETRES
I ALTRES MIDES

**Propis per fer l'entronament
del Sagrat Cor**
A LES CASES CRISTIANES

C. Murta, 5=Inca

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan, **Cuellos, Puños y Camisas** Preferimos se entreguen las prendas sucias o sea sin lavar

Precios { Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.
Puños id, id. a 10 céntimos par.
Camisas de 20 a 40 céntimos según forma.

Sucursal en Inca=Sastrería y Camisería de **FLORENCIO PRAT**=Mayor, 6, 8, 10=P, del Sol, 1 y 2,